meritis præsumens, sed de tua confidens misericordia & bonitate, accedere vereor & contremisco. Nam cor & corpus habeo multis criminibus maculatum, mentem & linguam non cautè custoditam. Ergo ò pia Deitas, ò tremenda maiestas! ego miser inter angustias deprehensus, ad fontem misericordiæ recurro, ad te festino sanandus, sub tuam protectionem fugio, & quem iudicem substinere nequeo, salvatorem habere suspiro. Tibi Dñe plagas meas ostendo, tibi verecundiam meam detego. Scio peccata mea multa & magna, pro quibus timeo. Spero in misericordias tuas, quarum non est numerus. Respice ergo in me oculis misericordiæ tuæ, Dñe Iesu Christe, Rex æterne, Deus & homo, crucifixus propter hominem. Exaudi me sperantem in te: miserere mei pleni miseriis & peccatis, tu qui fontem miserationis numquam manare cessabis. Salve salutaris victima, pro me & omni humano genere in patibulo crucis oblata. Salve nobilis & pretiose Sanguis, de vulneribus crucifixi Dñi mei Iesu Christi profluens, & peccata totius mundi abluens. Recordare Dñe creaturæ tuæ, quam tuo Sanguine redemisti. Pœnitet me peccasse, cupio emendare quod feci. Aufer ergo à me, clementissime Pater, omnes iniquitates & peccata mea: ut purificatus mente & corpore, dignè degustare merear Sancta sanctorum: & concede, ut hæc sancta prælibatio Corporis & Sanguinis tui, quam ego indignus sumere intendo, sit peccatorum meorum remissio, sit delictorum perfecta purgatio: sit turpium cogitationum effugatio, ac bonorum sensuum regeneratio, operumque tibi placentium salubris efficacia, animæ quoque & corporis contra inimicorum meorum insidias firmissima tuitio. Amen.

Oratio S. Thomæ Aquinatis.

OMnipotens sempiterne Deus, ecce accedo ad sacramentum unigeniti Filij tui Dñi nostri Iesu Christi: accedo tamquam infirmus ad medicum vitæ, immundus ad fontem misericordiæ, cæcus ad lumen claritatis æternæ, pauper & egenus ad Dñm cæli & terræ. Rogo ergo immensæ largitatis tuæ abundantiam, quatenus meam curare digneris infirmitatem, lavare fæditatem, illuminare cæcitatem, ditare paupertatem, vestire nuditatem: ut panem Angelorum, Regem regum, Dñm dominantium tanta suscipiam reverentia & humilitate, tanta contritione & devotione, tanta puritate & fide, tali proposito & intentione sicut expedit saluti animæ meæ. Da mihi, quæso, Dominici Corporis & Sanguinis non solùm suscipere Sacramentum, sed etiam rem & virtutem Sacramenti. O mitissime Deus, da mihi Corpus unigeniti Filij tui Dñi nostri Iesu Christi, quod traxit de virgine Maria, sic suscipere, ut corpori suo mystico merear incorporari, & inter eius membra connumerari. O amantissime Pater, concede mihi dilectum Filium tuum, quem nunc velatum in via suscipere propono, revelata tandem facie perpetuò contemplari. Qui tecum vivit, &c.

O R A T I O N E S

Post celebrationem & Communionem dicendæ.

Oratio S. Thomæ Aquinatis.

GRatias tibi ago, Dñe sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, qui me peccatorem, indignum famulum tuum nullis meis meritis, sed sola dignatione misericordiæ tuæ satiare dignatus es pretioso Corpore & Sanguine Filij tui Dñi nostri Iesu Christi. Et precor, ut hæc sancta Communio non sit mihi reatus ad pœnam, sed intercessio salutaris ad veniam. Sit mihi armatura fidei, & scutum bonæ voluntatis. Sit vitiorum meorum evacuatio, concupiscentiæ & libidinis exterminatio, charitatis patientiæ, humilitatis & obedientiæ, omniumque virtutum augmentatio: contra insidias inimicorum omnium tam visibilium, quam invisibilium, firma defensio: motuum meorum, tam carnalium quam spiritualium perfecta quietatio: in te uno ac vero Deo firma adhæsio: atque finis mei felix consummatio. Et precor te, ut ad illud ineffabile convivium me peccatorem perducere digneris, ubi tu cum Filio tuo & Spiritu sancto, Sanctis tuis es lux vera, satietas plena, gaudium sempiternum, iucunditas consummata, & felicitas perfecta. Per eumdem Christum Dominum.

Alia Oratio S. Bonaventuræ.

TRansfige, dulcissime Dñe Iesu, medullas & viscera animæ meæ suavissimo ac saluberrimo amoris tui vulnere, vera, serenaque & Apostolica sanctissima charitate, ut langueat & liquefiat anima mea solo semper amore & desiderio tui: te concupiscat, & deficiat in atria tua, cupiat dissolvi, & esse tecum. Da, ut anima mea te esuriat panem Angelorum, refectionem animarum sanctarum, panem nostrum quotidianum, supersubstantialem, habentem omnem dulcedinem & saporem, & omne delectamentum suavitatis: te, in quem desiderant Angeli prospicere, semper esuriat & comedat cor meum, & dulcedine saporis tui repleantur viscera animæ meæ: te semper sitiat fontem vitæ, fontem sapientiæ & scientiæ, fontem æterni luminis, torrentem voluptatis, ubertatem domus Dei: te semper ambiat, te quærat, te inveniat, ad te tendat, ad te perveniat, te meditetur, te loquatur, & omnia operetur in laudem & gloriam nominis tui, cum humilitate & discretione, cum dilectione & delectatione, cum facilitate & affectu, cum perseverantia usque in finem: & tu sis solus semper spes mea, tota fiducia mea, divitiæ meæ, delectatio mea, iucunditas mea, gaudium meum, quies & tranquillitas mea, pax mea, suavitas mea, odor meus, dulcedo mea, cibus meus, refectio mea, refugium meum, auxilium meum, sapientia mea, portio mea, possessio mea, thesaurus meus, in quo fixa & firma & immobiliter semper sit radicata mens mea, & cor meum. Amen.

Rhythmus S. Thomæ ad sacram Eucharistiam.

ADoro te devotè, latens Deitas,
Quæ sub his figuris verè latitas:
Tibi se cor meum totum subjicit,
Quia te contemplans, totum deficit.
Visus, tactus, gustus in te fallitur,
Sed auditu solo tutò creditur.
Credo quidquid dixit Dei Filius,
Nil hoc verbo veritatis verius.
In cruce latebat sola Deitas,
At hic latet simul & humanitas:
Ambo tamen credens atque confitens,
Peto quod petivit latro pœnitens.
Plagas, sicut Thomas, non intueor,
Deum tamen meum te confiteor.
Fac me tibi semper magis credere,
In te spem habere, te diligere.
O memoriale mortis Domini,
Panis vivus, vitam præstans homini:
Præsta meæ menti de te vivere,
Et te illi semper dulcè sapere.
Pie pellicane Iesu Domine,
Me immundum munda tuo Sanguine:
Cuius una stilla salvum facere
Totum mundum quit ab omni scelere.
Iesu, quem velatum nunc aspicio,
Oro fiat illum, quod tam sitio,
Ut te revelata cernens facie,
Visu sim beatus tuæ gloriæ. Amen.

ORA-

ORATIO A PAPA URBANO VIII. EDITA.

ANte óculos tuos, Dómine, culpas nostras férimus, & plagas quas accépimus confèrimus.

Si pensâmus malum quod fécimus, minus est quod pátimur, maius est quod merêmur.

Graviùs est quod commísimus, leviùs est quod tolerámus.

Peccati pœnam sentímus, & peccándi pertináciam non vitámus.

In flagéllis tuis infírmitas nostra téritur, & iníquitas non mutâtur.

Mens ægra torquêtur, & cérvix non fléctitur.

Vita in dolôre suspírat, & in ópere non se eméndat.

Si expéctas, non corrígimur: si víndicas, non durâmus.

Confitémur in correctiône quod égimus: oblivíscimur post visitatiônem quod flévimus.

Si exténderis manum, faciénda promíttimus: si suspénderis gládium, promíssa non sólvimus.

Si ferias, clamámus ut parcas: si pepérceris, íterùm provocâmus ut ferias.

Habes Dómine confiténtes reos: nóvimus quòd nisi dimíttas, rectè nos périmas.

Præsta Pater omnípotens sine mérito quod rogâmus, qui fecísti ex níhilo qui te rogârent. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

℣. Gregem tuum Pastor ætérne non déseras. ℟. Sed per beátos Apóstolos tuos perpétua defensiône custódias. ℣. Prótege Dómine pópulum tuum ad te clamántem, & Apostolôrum tuórum patrocínio confidéntem. ℟. Perpétua defensiône custódias. ℣. Orate pro nobis sancti Apóstoli Dei. ℟. Ut digni efficiâmur promissiónibus Christi.

ORATIO.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus, ut nullis nos permíttas perturbatiónibus cóncuti, quos in Apostólicæ confessiónis petra solidásti. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

Implóret, clementíssime Dómine nostris opportúnam necessitátibus opem devotè à nobis prolâta meditátio, qua sanctus olim Ioánnes Chrysóstomus, in hac Basilica cónditus, te cum beatíssimis Apóstolis Petro & Paulo repræsentávit sic colloquéntem: Circumdâte hanc novam Sion, & circumvallâte eam, hoc est, custódi

h 3 te,

te, munite, précibus firmâte: ut quando iráscor in témpore, & orbem terræ concútio, aspíciens sepúlchrum vestrum numquam desitúrum, & quæ libénter propter me géritis stígmata, iram misericórdia vincam, & ob hanc percípiam vestram intercessiônem. Et enim quando Sacerdótium & Regnum vídeo lacrymári, statim quasi compátiens ad commiseratiônem flector; & illîus meæ vocis reminíscor. Prótegam Urbem hanc propter David servum meum, & Aaron sanctum meum Dómine, fiat, fiat, Amen, amen.

FINIS.

HORÆ DIURNÆ PROPRIAE FESTORUM,

Quæ in tota HISPANIA ex Apostólica concessiône peculiáriter celebrántur.

Ballester f.

MATRITI.

Typis D. Michaelis Escribano, Typógraphi.
M.DCC.LXXVIII.

Sumptibus Regiæ Societatis Typographorum Bibliopolarumque.